Norske Fjeld-Melodier

harmonisk bearbeidede

af

LUDVIG M. LINDEMAN.

4de Hefte.

Christiania.

Forlagt af P.T. Mallings Tilkjøbs i hans Boglade.

Steentryk af E. Winther.

Aa kjöre Vē aa kjöre Vann

Allegro non tanto.

No. 41.

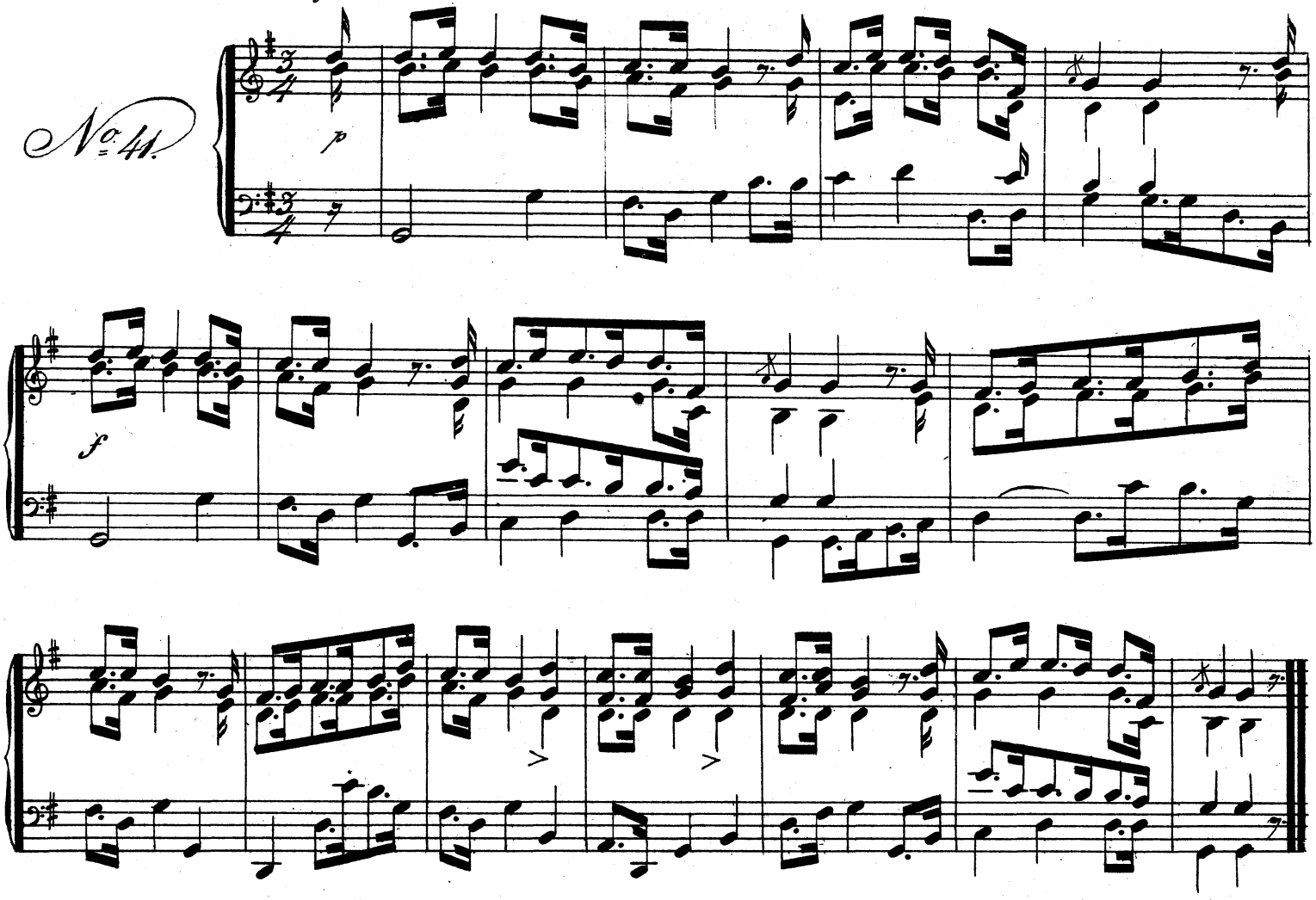

Den sidste Laurdags-Kvœlden

Andante.

No. 42.

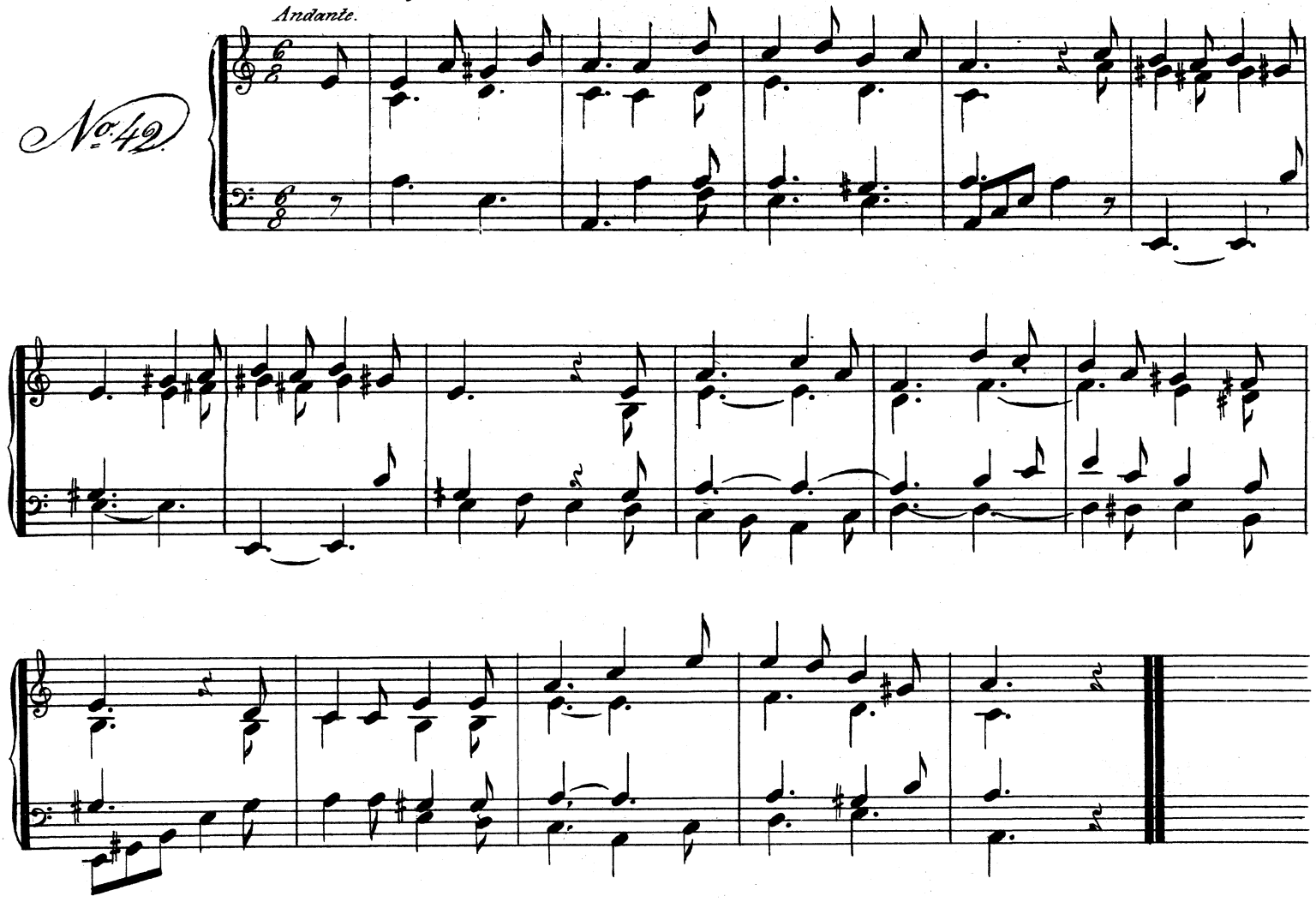

De legte Guldtavel ved breden Bord

Andante.

No. 43.

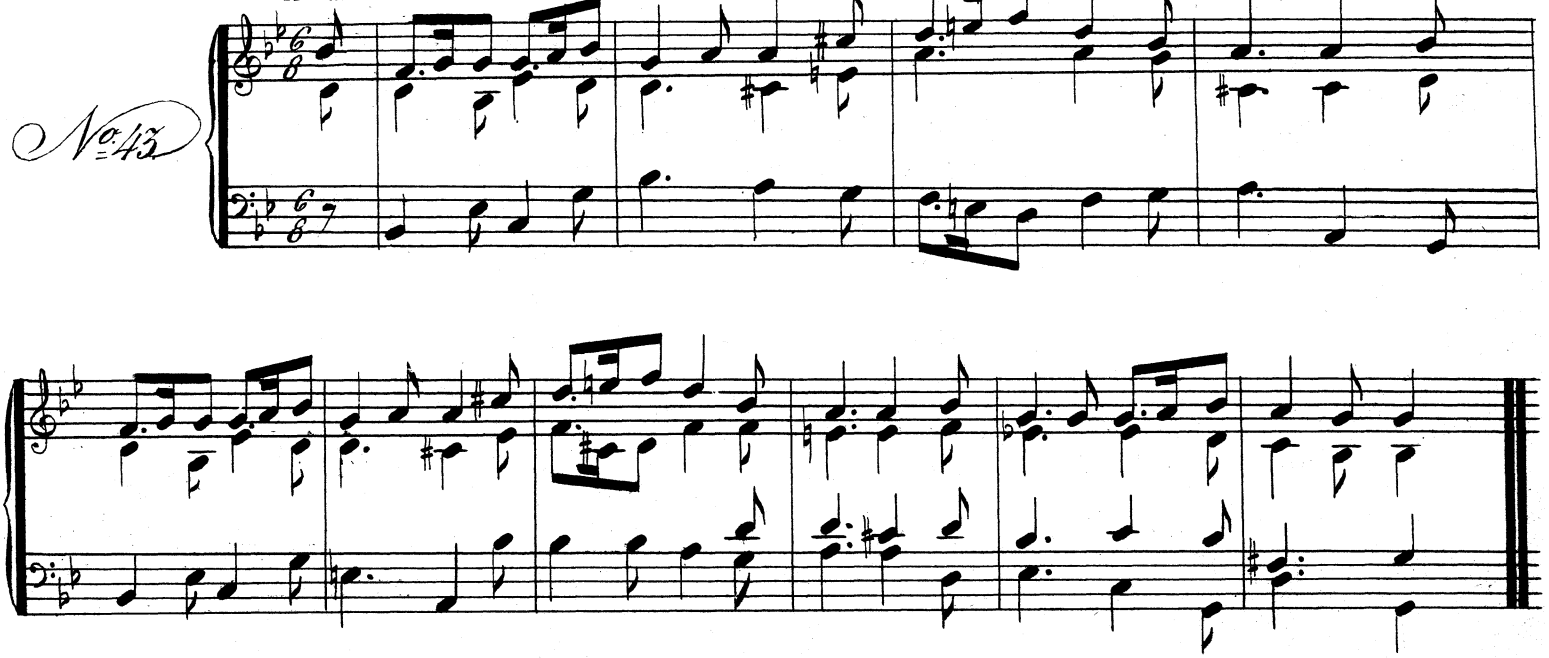

Je seer dei ut for Gluggen

Andante con moto.

No. 44.

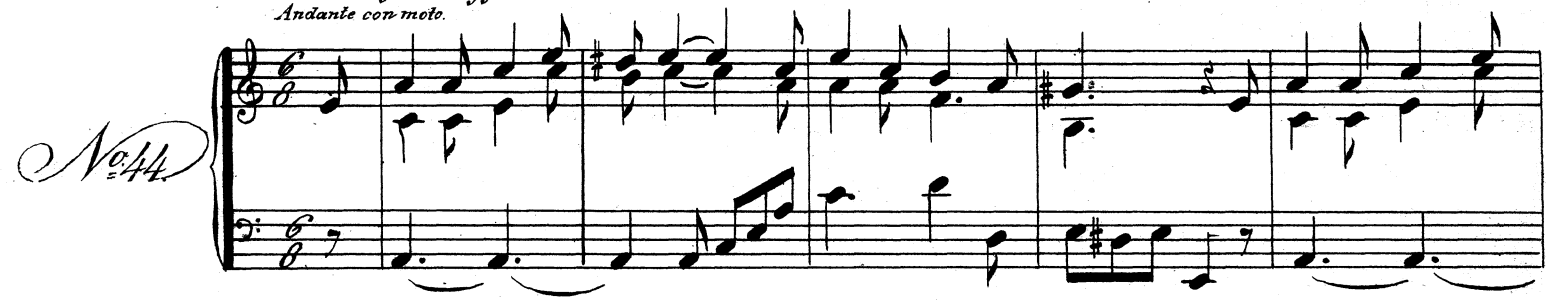

Allegro.

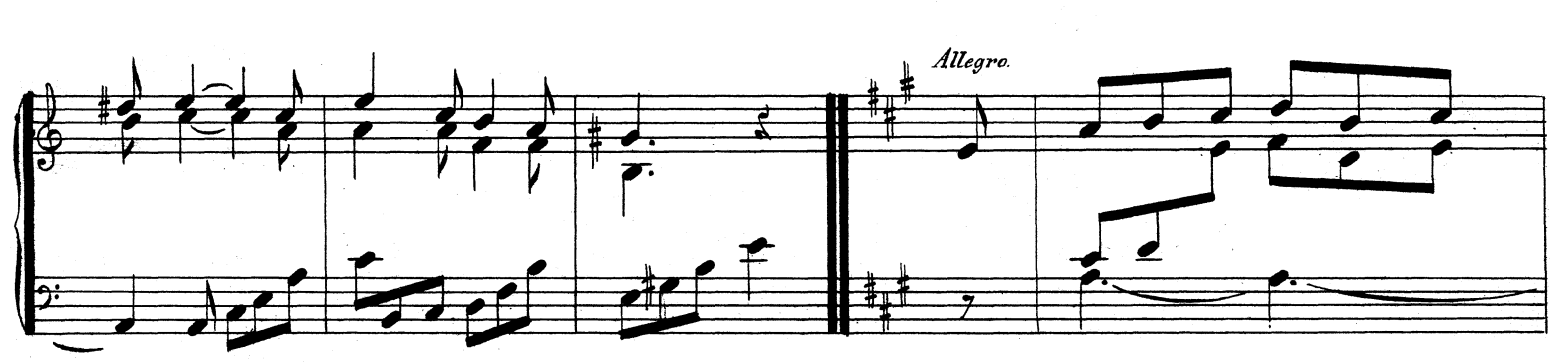

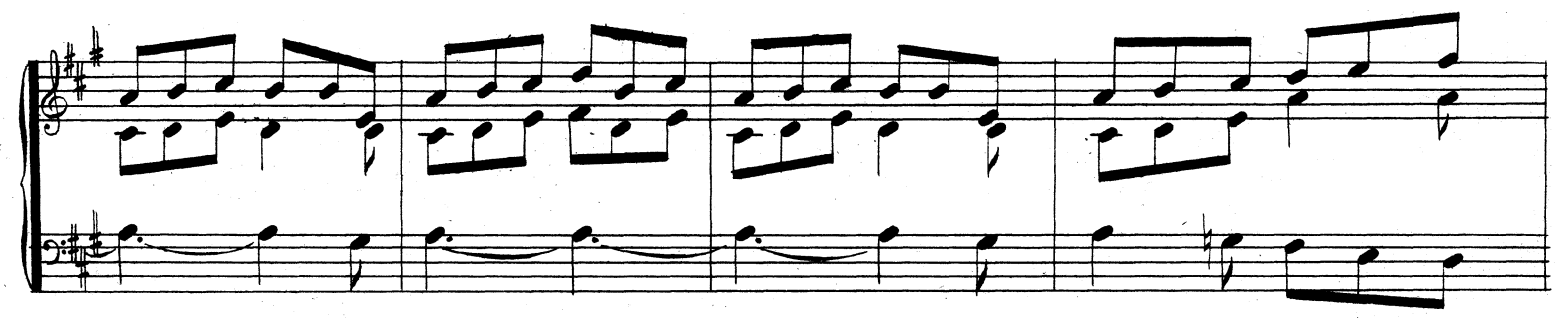

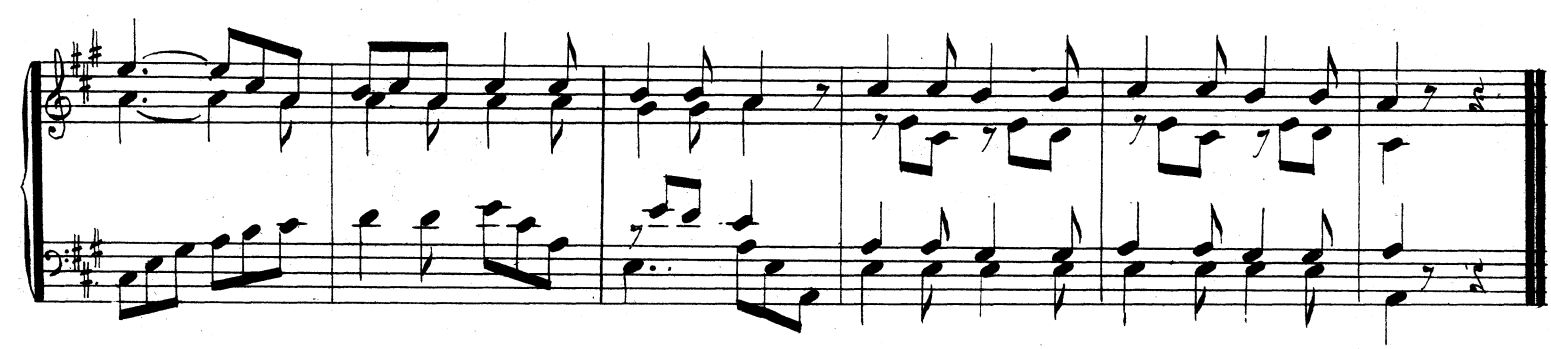

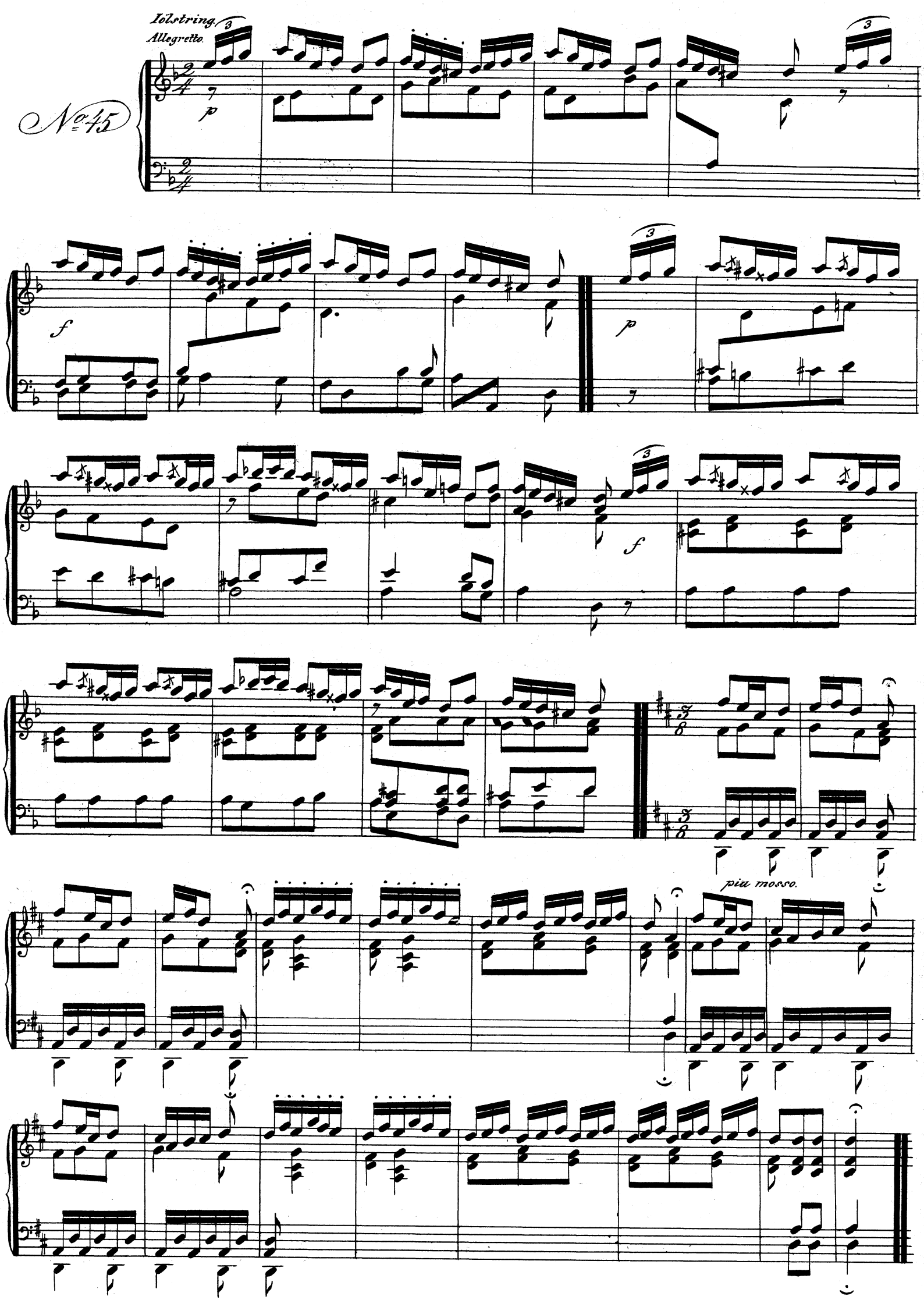
No. 45
Iölstring.
Allegretto.
p
f
p
f
più mosso.

Rabnabryllup i Kraakalund.

Andante.

№ 46.

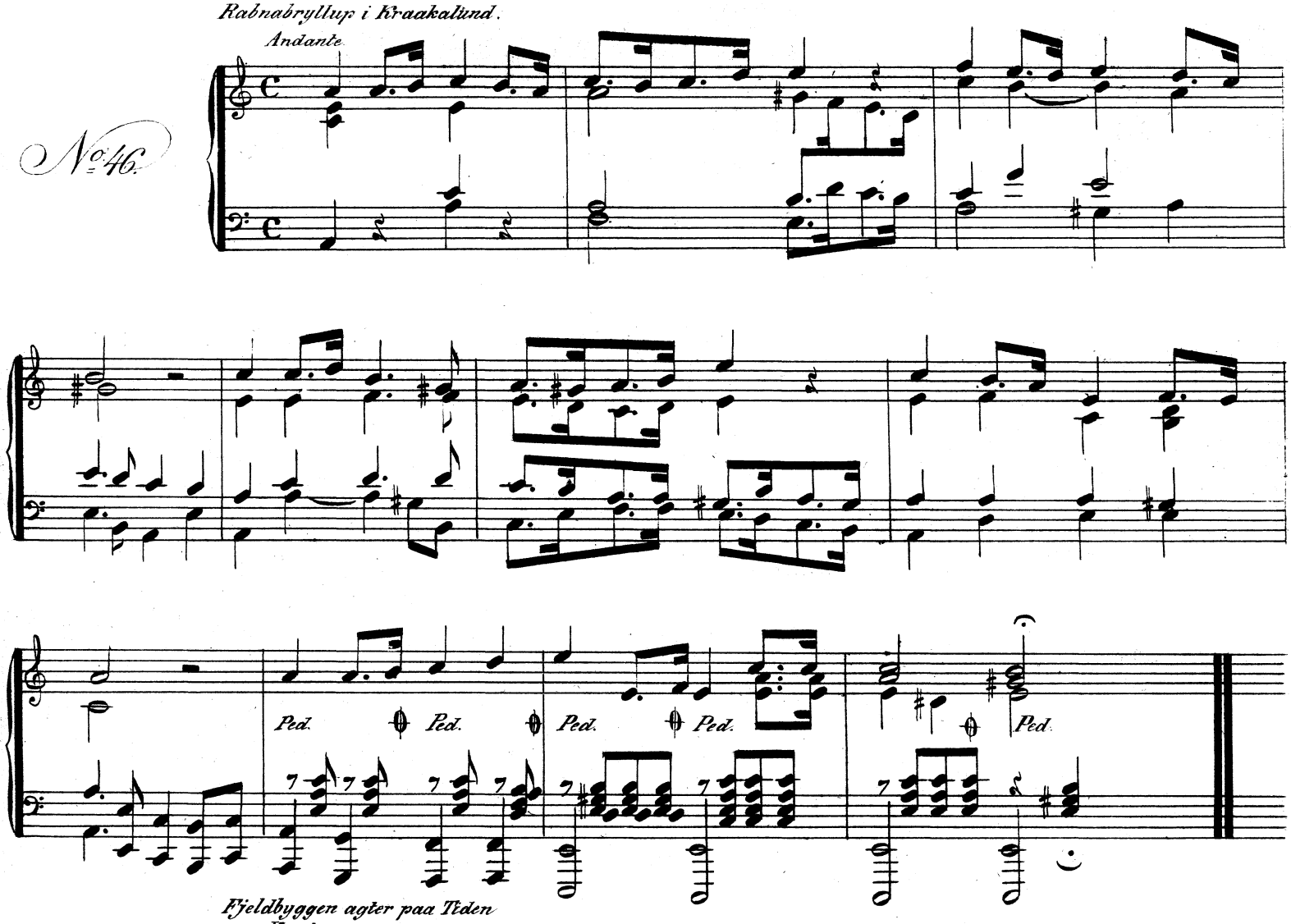

Fjeldbyggen agter paa Tiden

Maestoso.

№ 47.

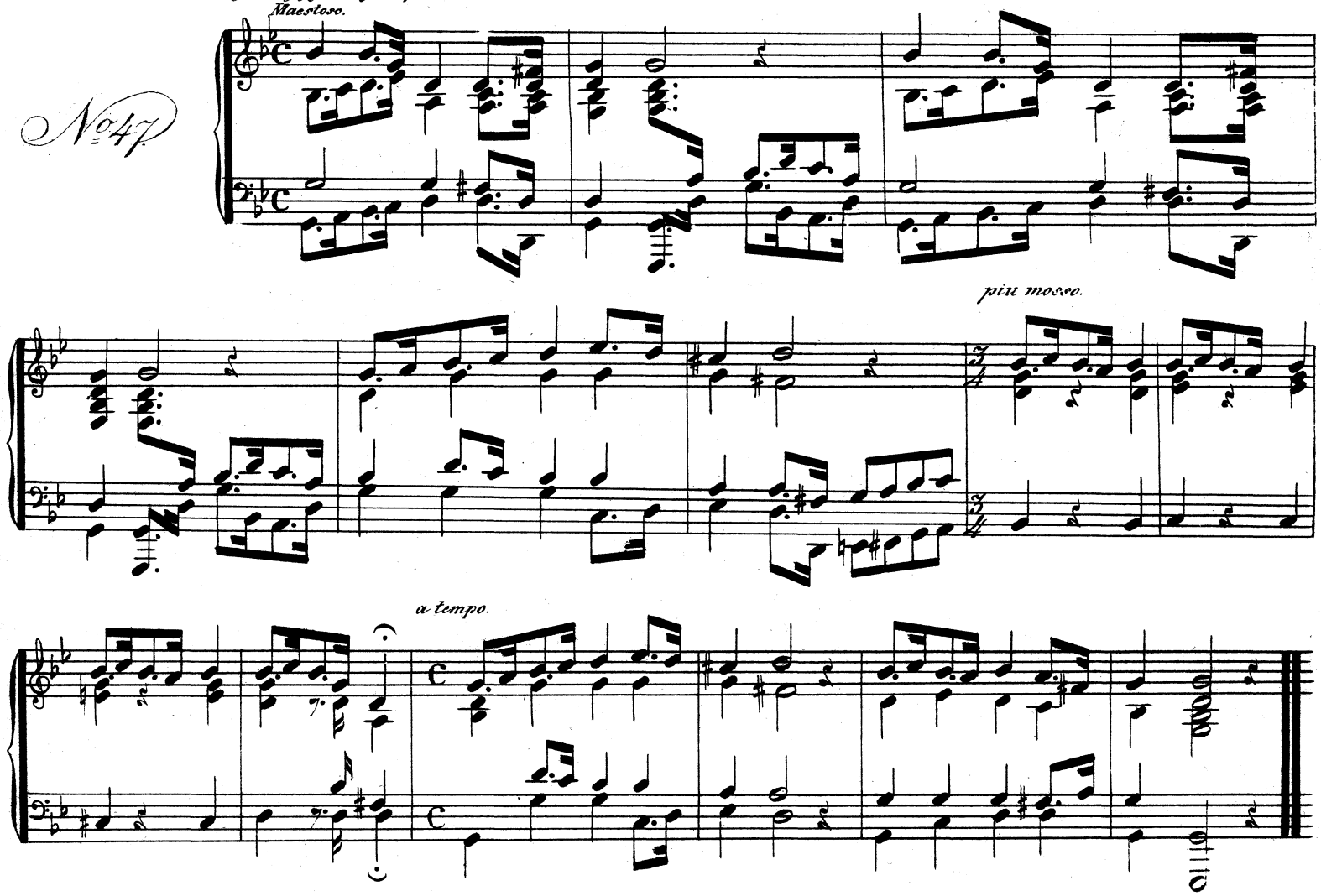

fra Bergen

Moderato.

No. 48.

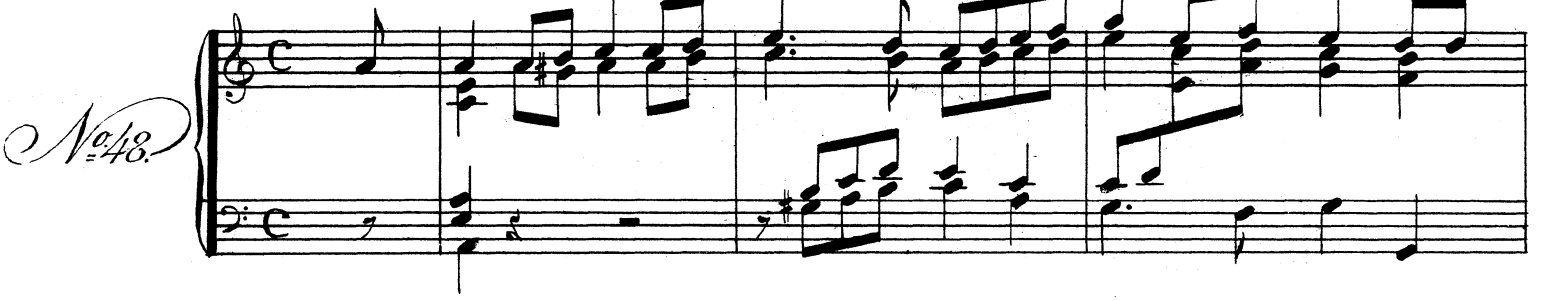

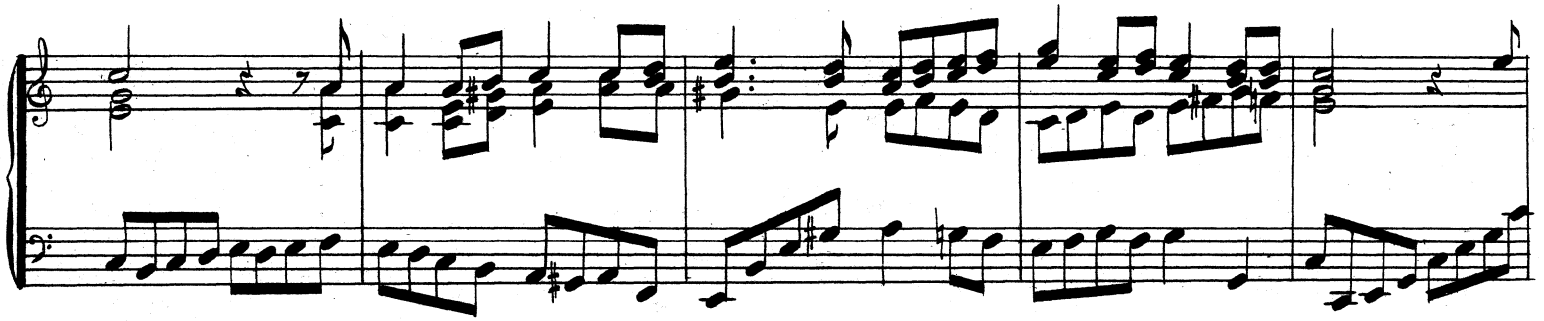

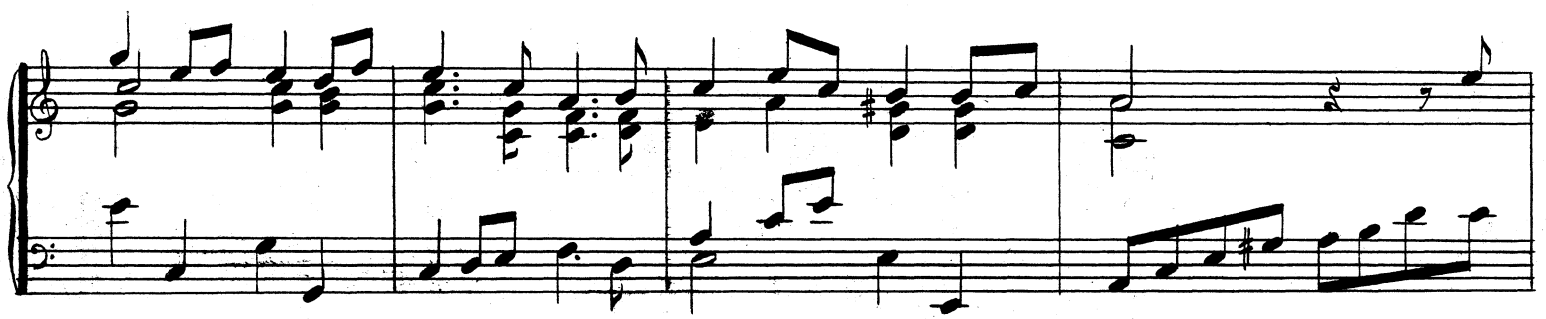

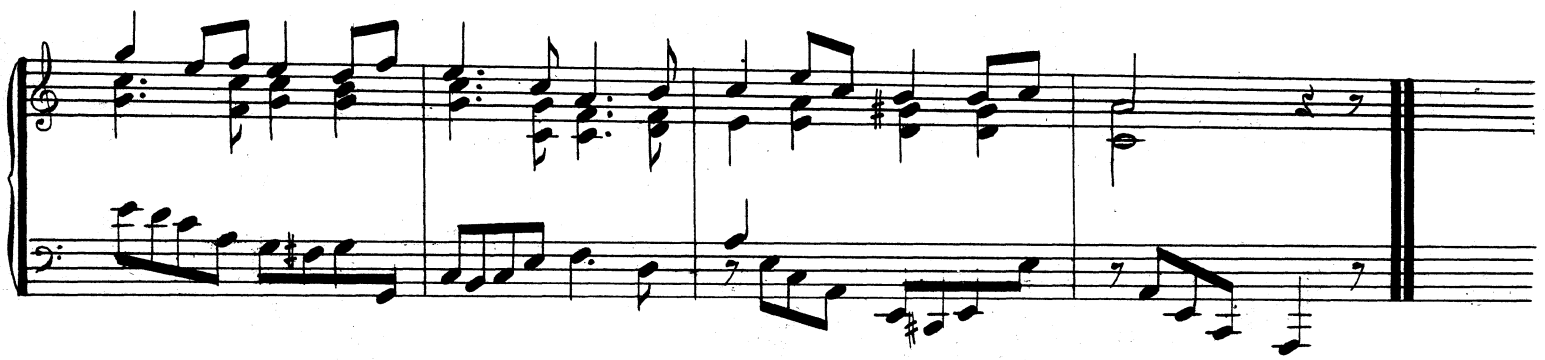

Tim, tim tala, maara ska vi fara

Moderato.

No. 49.

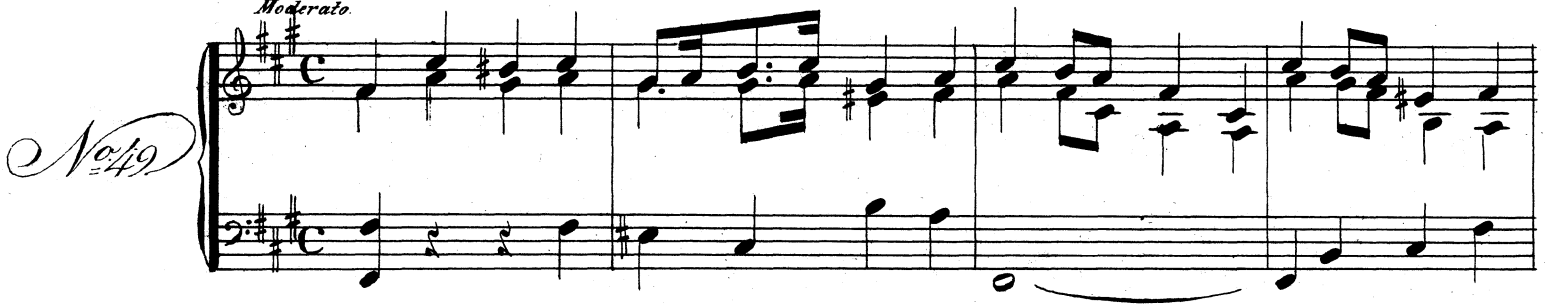

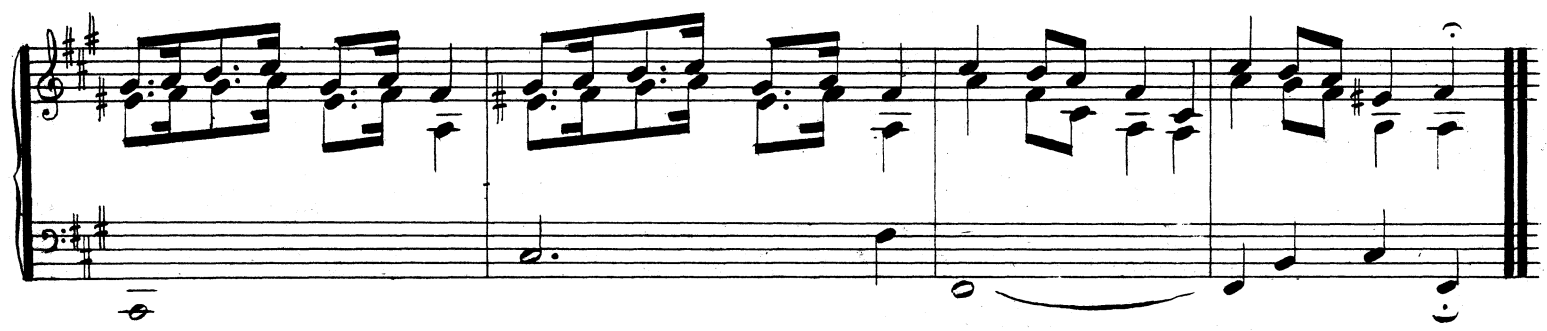

Saa du naakke Kjæringa mi

Moderato.

No. 50.

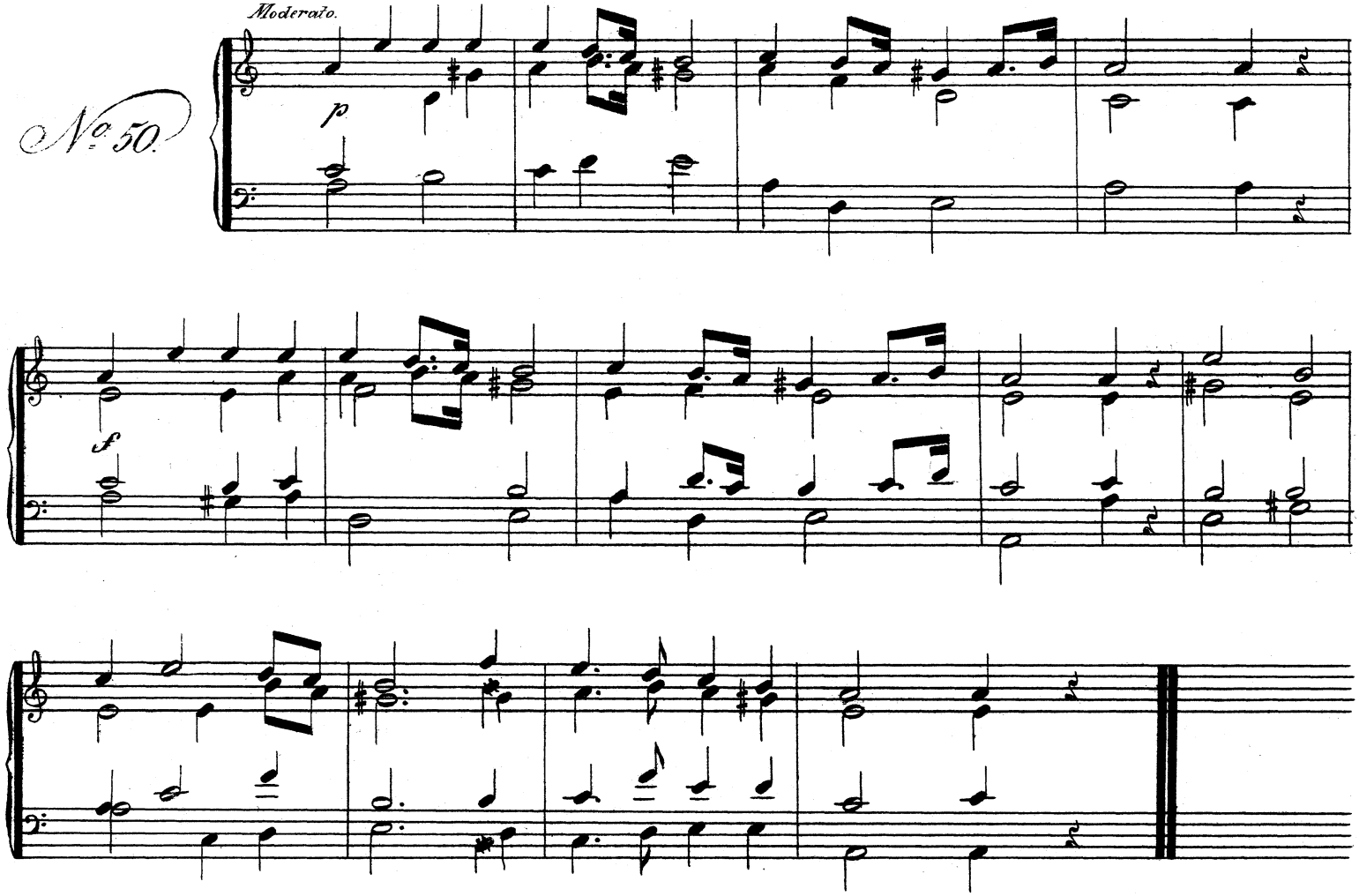

Aa Ole engang i Sindet fik at beile

Allegro

No. 51.

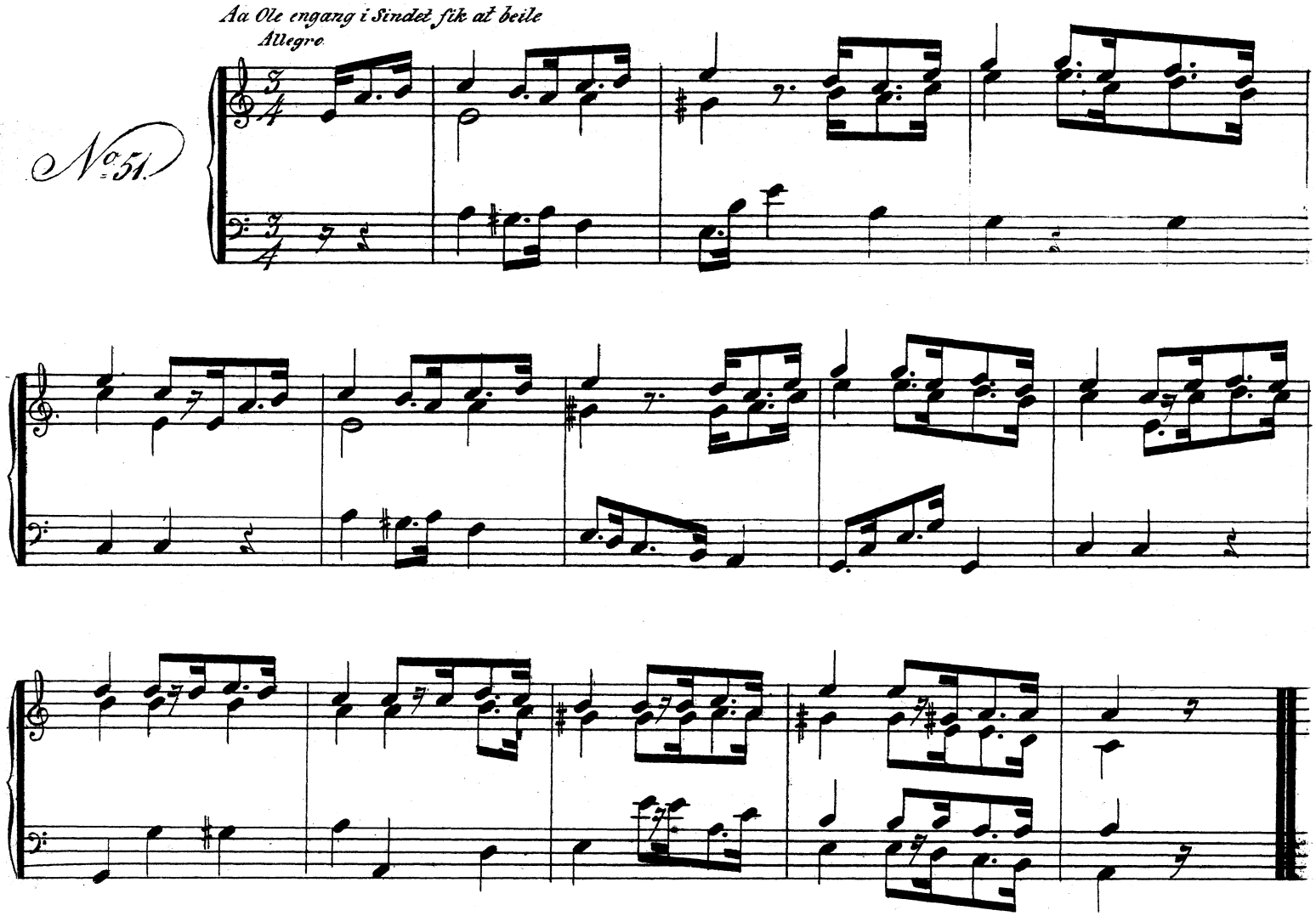

Aa denna Visa har ingen Ende

Moderato.

fra övre Thellemarken.

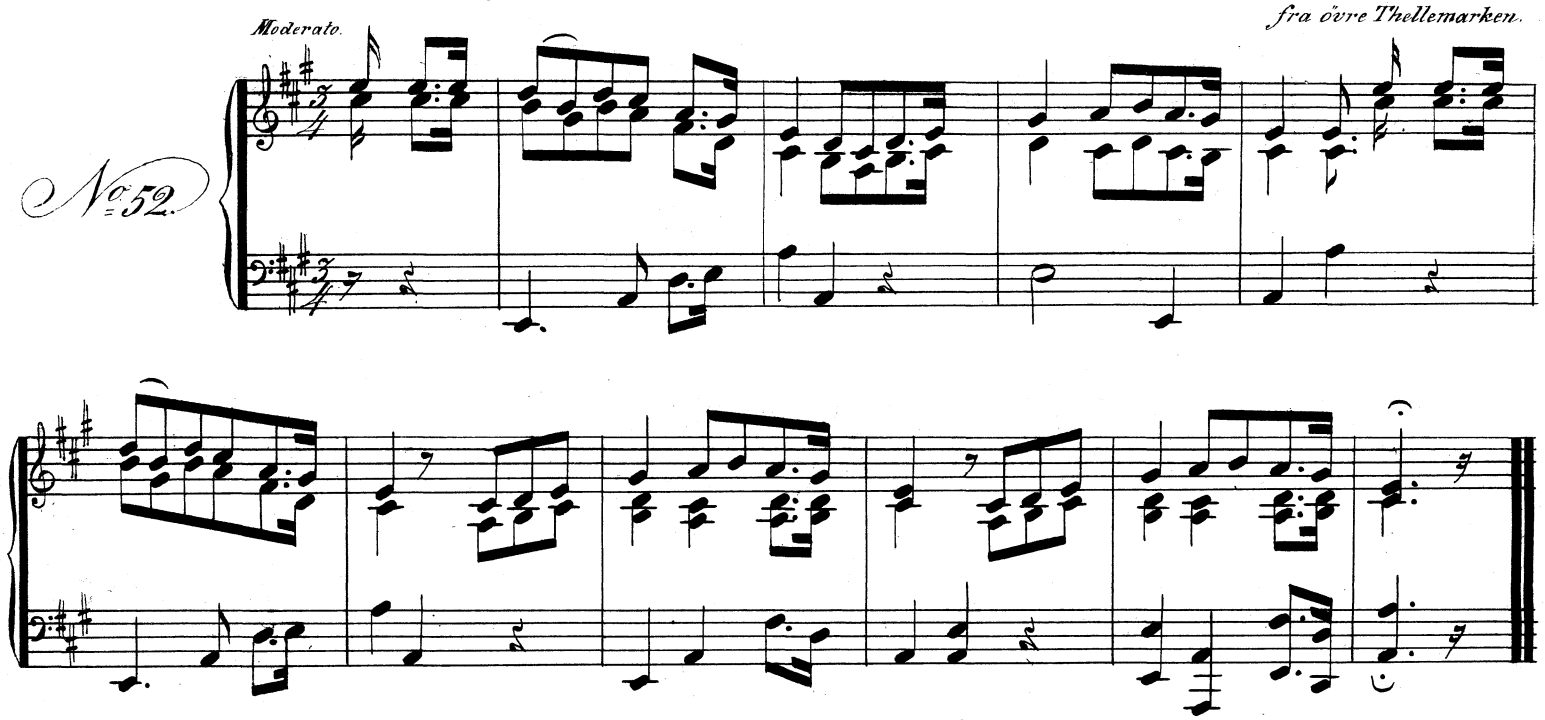

Aa denna Visa har ingen Ende

Moderato.

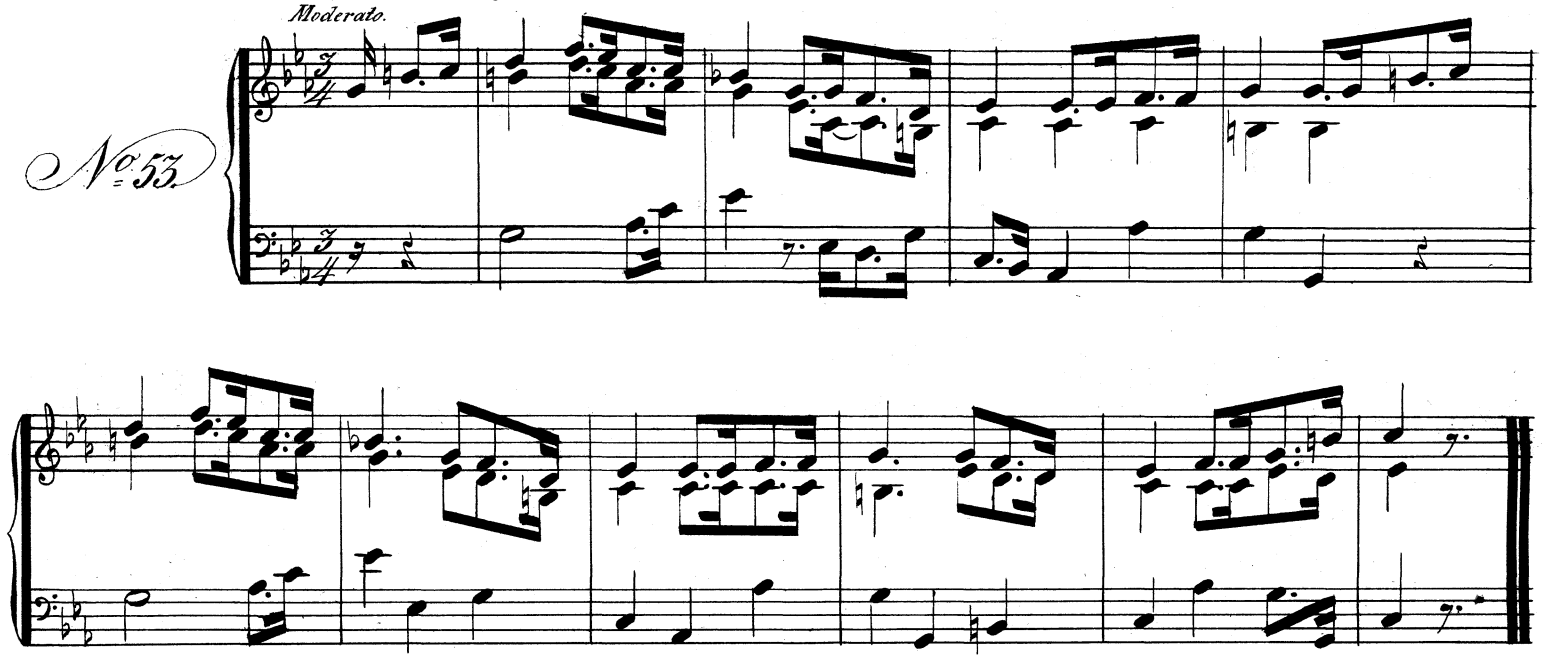

Aa denna Visa har ingen Ende

Moderato.

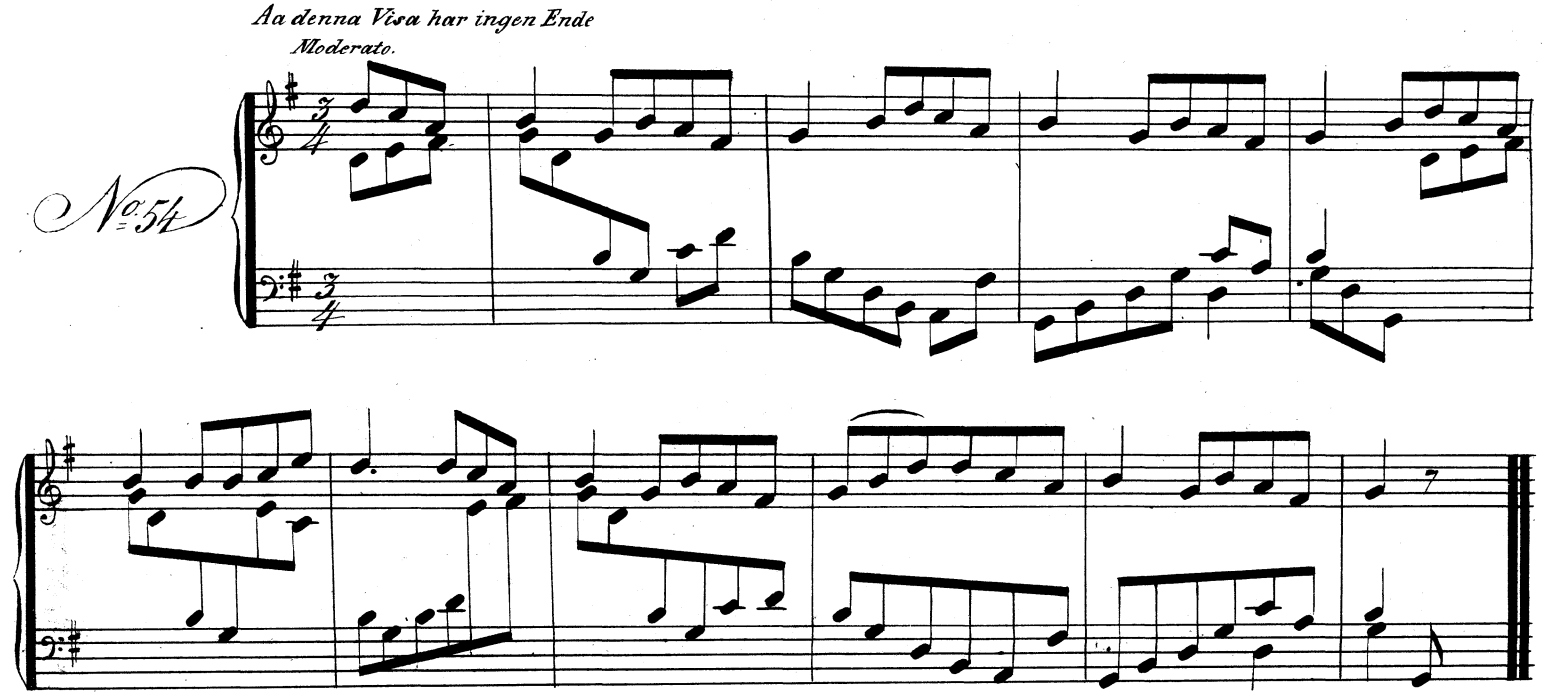

Til No. 41.

Aa kjöre Ve aa kjöre Vann
Aa kjöre Tömmer over Heja,
Aa kjöre hvem som kjöre vil,
Je kjörer Jenta mi eja.
De röde Roser, aa de Öjne blaa,
De vakkre Jenter holder je utaa,
Helst naar je faar, den je vil ha,
Saa er det Morro aa leva!
(O. s. v. See Saml. af Folkev. og Stev).

Til No. 42.

Friarguten.

Den siste Laurdagsqvellen eg skulle sta aa fri,
Eg röyste inche heimate för Klaakko ho va ti;
Men daa me kom paa Veia, daa mötta me got Lag;
Dei spælte aa dei dansta te du va lysa Dag.

Til No. 43.

De legte Guldtavel ved breden Bord
I Glæde og Lyst med Alle
De Fruer tvende med Ære stor,
Saa underlig Legen man falde;
Men Lykken vender sig ofte om.

Til No. 44.

Je seer Dei ut for Gluggen,
Kjær söte Vennen min!
Je kjænder dei paa Skuggen,
Du slepper inte inn!
I Kvæl je glömte naa Kubben aa vælte,
Je mener du er baae vil aa gælen,
Som inte kan höire at Styggen er hime,
Kjær söte Vennen min!
Suril, suril, suril, suril, lei.
(O. s. v. See Saml. af Folkev. og Stev).

No. 45.

(En national Dans fra Jölster).

Til No. 46.

Lante Auster i Kraakalund,
Der æ saa fager ein Bye;
Adla di Djur i Væra æ,
Di sankjast deruti.
Bjönnan han æ ypparst Kar uti Skogjen.
(O. s. v. See Saml. af Folkev. og Stev).

Til No. 47.

Fjeldbyggen agter paa Tiden,
Om Vintren naar Dagen er liden
Ta'r han sig en Öxe paa Nakke
Gaaer i dyben Snee
Op til Lændcrne,
Hugger sig et Træ
Kroget til at see,
Gjör sig deraf Meier,
Som pleie
Bruges til Slæder
Paa Veie.

Til No. 50.

:,: Saag du naakke Kjörringa mi
Laangt up i Liaa :,:
Stut Stak, svart Hat
Aa naakke lite laaghalt.

Til No. 51.

Aa Ole engang i Sinde fik
At beile til Fader Mikkels Datter,
Den skjönneste som i Bygden gik;
Men om hun Godhed for hannem fatter.
(Derpaa kommer det an, Ole! men vær ikke bly af dig, du kan ikke faae mere end Nei).
Hun har Penge,
Opredte Senge,
Til Beilere hun jo ei kan trænge,
Nei kan hun ei.
(Men derfor ikke forsagt; jeg er forresten ligesaa god Karl, som hun er Pige).

Til No. 52, 53 og 54.

(Melodier til Stevene).

Indledningsstev.

Aa denna Visa har ingen Ende,
Aa denna Visa kan Ingen kjende,
Aa denna Visa har gjort sig sjöl
:,: Ho kom no flytanes paa ei Fjöl. :,: